

Въ той моя у него се родила гениалната мисълъ, че за да падатъ тѣлата къмъ земята, причината е, че последната ги привлича къмъ себе си. Отъ тази мисълъ после у него се родила друга мисълъ: че и земята отъ своя страна, както и другите планети, при своите движения, се привличатъ отъ

Защо ябълката пада на земята.

Слънцето и затова не летятъ произволно въ пространството, а извършватъ около него заобикаляния по определени пътища.

Това откритие на Нютона се смята за най-великото откровение и най-ценния даръ, поднесенъ на цѣлото човѣчество.

Отъ този моментъ, въ течение на шестнадесетъ години, той прекаралъ въ неуморенъ трудъ, за да